

Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου έχει ήδη κηρύξει απεργία την Κυριακή 1 Απρίλη που είναι ανοιχτά τα μαγαζιά.

Οι δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού στην Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων με διάφορες αστείες δικαιολογίες δεν κήρυξαν απεργία στο εμπόριο. Αλλά ούτε το ΠΑΜΕ και το Σωματείο Εμποροϋπαλλήλων Αθήνας καλούν σε απεργιακή κινητοποίηση.

Η ανακοίνωση του **Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου – Χάρτου – Ψηφιακών Μέσων Αττικής** αναφέρει:

Κάτω τα χέρια από τις Κυριακές και τις ζωές μας!
Συνεχίζουμε και δυναμώνουμε τους αγώνες μας!

Κηρύσσουμε απεργία στον κλάδο μας για την Κυριακή 1 Απρίλη 2018. Παράλληλα, **καλούμε την ΟΙΥΕ να κηρύξει πανελλαδική απεργία σε όλον τον κλάδο του εμπορίου.**

Συνεχίζουμε δυναμικά και αταλάντευτα τον δίκαιο και επίμονο αγώνα μας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι του συνόλου των ταξικών αγώνων μας για την υπεράσπιση των εργατικών μας συμφερόντων και δικαιωμάτων, της ζωής και της αξιοπρέπειας μας. Ενάντια στην καπιταλιστική αναδιάρθρωση, τους αντεργατικούς νόμους και τα μνημόνια από όποιους κι αν σχεδιάζονται, ψηφίζονται και εφαρμόζονται. Ενάντια σε ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, ενάντια στην ΕΕ και το ΔΝΤ, ενάντια στις κυβερνήσεις και τους εκάστοτε διαχειριστές του καπιταλιστικού συστήματος.

Από τις διάφορες απόπειρες των αφεντικών του λίγο πιο μακρινού παρελθόντος για επιβολή κάποιων επιπλέον Κυριακών με τα μαγαζιά ανοιχτά, από το νόμο του 2013 με τις «7 Κυριακές», από την «πιλοτική» εφαρμογή του μέτρου των «52 Κυριακών» το Καλοκαίρι του 2014, από την «8η Κυριακή» στα τέλη του 2014, από το 3ο μνημόνιο του 2015 και το ανοιχτό περιθώριο που άφηνε για «περισσότερες Κυριακές» και από τις «2 επιπλέον υπό

όρους Κυριακές» του 2016, φτάσαμε στον Μάη του 2017 και στις «32 Κυριακές» (όλες οι Κυριακές της περιόδου Μάη-Οκτώβρη και οι 6-8 Κυριακές της υπόλοιπης χρονιάς) για όλο το Δήμο Αθηναίων και άλλες «τουριστικές» περιοχές.

Εδώ και αρκετά χρόνια πλέον, πολλοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες έχουν βιώσει την τρομοκρατία του να καλείσαι για δουλειά τις Κυριακές. Ιδίως την περίοδο των Χριστουγέννων με 3 απανωτές Κυριακές, αλλά και την περίοδο Μάη-Οκτώβρη με τις συνεχόμενες Κυριακές. Και μπορεί το μέτρο των συνεχόμενων Κυριακών να εφαρμόστηκε πέρσι σε περιορισμένα μαγαζιά και περιοχές (πχ στην Ερμού, κοντά στο αεροδρόμιο και -για λίγες Κυριακές- στη Θεσσαλονίκη), ωστόσο, τα αφεντικά του Εμπορίου φαίνεται ότι παίρνουν αυτό που επιζητούν: Να έχουν τη δυνατότητα να κινούνται όπως θέλουν κάθε φορά, δίχως το όποιο εμπόδιο των αργιών και των κάθε είδους εργατικών δικαιωμάτων. Παράλληλα, δεν ξεχνάμε ότι μέσω της κατάργησης της Κυριακάτικης αργίας και των υπολοίπων αργιών, παίζεται -στις πλάτες των εργαζομένων πάντοτε- και το παιχνίδι των αφεντικών για το «μοίρασμα της πίτας» στο Εμπόριο. Και μπορεί αρκετοί εργοδότες να μην επέλεξαν πέρσι να εκμεταλλευτούν το νόμο των «32 Κυριακών» και να μην άνοιξαν τα μαγαζιά τους, ωστόσο, πίσω από αυτήν την εξέλιξη βλέπουμε ξεκάθαρα και το αποτέλεσμα των αγώνων μας και την οργή των συναδέλφων που θα καλούνταν για δουλειά κάθε Κυριακή και η οποία θα έβρισκε το έδαφος να μετεξελιχθεί σε συλλογική αντίσταση. Τη συλλογική αυτή αντίσταση λοιπόν είναι ανάγκη να αντιπαραθέσουμε στις όποιες βλέψεις των εργοδοτών μας για άνοιγμα των μαγαζιών τις Κυριακές.

Η ολοκληρωτική πλέον κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας αποτελεί ένα μέτρο που επιφέρει την ακόμα μεγαλύτερη σωματική και ψυχική εξόντωσή μας και την πλήρη υφαρπαγή του όποιου ελεύθερου χρόνου μας. Ένα μέτρο που έρχεται να επιδεινώσει την όλη δυσχερή κατάσταση που ως εργαζόμενοι βιώνουμε, με την υπερεντατικοποίηση και το «διευθυντικό δικαίωμα», αλλά και τους πετσοκομμένους μισθούς ή και την μη καταβολή των δεδουλευμένων, τις απολύσεις, τις ατομικές συμβάσεις, τη δουλειά μέσω εταιριών ενοικίασης προσωπικού, και τα τόσα άλλα κρούσματα εργοδοτικής τρομοκρατίας και ασυδοσίας. Την ίδια ώρα βιώνουμε μια ανελέητη επίθεση στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα και ακόμα και στο δικαίωμά μας στην κήρυξη απεργιών. Και βέβαια, όπως άλλωστε έχει περίτρανα καταδειχθεί, η Κυριακάτικη λειτουργία των καταστημάτων δεν οδηγεί σε νέες προσλήψεις, αλλά στο οι ίδιοι εργαζόμενοι να αναγκαζόμαστε να δουλεύουμε επιπλέον, χωρίς πολλές φορές να παίρνουμε ούτε τη μία επιπλέον μέρα ρεπό, ούτε την προσαύξηση (75%) που δικαιούμαστε. Παράλληλα, ως προς το ζήτημα του χρόνου εργασίας, το ωράριο «ξεχειλώνει» και τις υπόλοιπες ημέρες με διάφορα προσχήματα, με πιο τρανταχτό παράδειγμα το βάρβαρο θεσμό των «λευκών -ή του όποιου άλλου χρώματος-

νυχτών». Μάλιστα, στο πλαίσιο της «Αθήνας – Παγκόσμιας πρωτεύουσας βιβλίου» κάποιοι έχουν τολμήσει να οραματίζονται και «λευκές νύχτες στα βιβλιοπωλεία»! Την ίδια ώρα επιχειρείται η κλοπή κι άλλων αργιών, με πιο τρανταχτά παραδείγματα την κατ' έθιμο αργία στις 2 Γενάρη στον κλάδο του εμπορίου και τις αργίες στις 26/12 και 6/1. Εν τω μεταξύ, στον κλάδο του βιβλίου συνεχίζεται σε μεγάλο βαθμό η υφαρπαγή της αργίας του αγίου πνεύματος. Και βέβαια, η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας αποτελεί ένα μέτρο που πολύ σύντομα, όπως φαίνεται και όπως άλλωστε εξ αρχής είχαμε σημειώσει, θα γενικευθεί και σε πολλούς άλλους εργασιακούς κλάδους.

Καθώς αυξάνονταν οι Κυριακές (από το 2013 ως σήμερα), γίνονταν ολοένα και πιο ισχυρές οι πιέσεις κυβερνώντων, κεφαλαιοκρατών (ιδίως ντόπιων και ξένων αφεντικών του κλάδου του εμπορίου και των ξενοδοχείων) και των διάφορων μηχανισμών τους, όπως τα καθεστωτικά ΜΜΕ, προς εμάς τους εργαζόμενους. Πιέσεις που αποσκοπούσαν στο να αποδεχτούμε την ολοκληρωτική κυριαρχία της αγοράς στις ζωές μας και την «αδιαμφισβήτητη αλήθεια» της ανάπτυξης (…της κερδοφορίας των αφεντικών), της «ανταγωνιστικότητας» και του «εκσυγχρονισμού»! Κατά τα τελευταία χρόνια το όλο αυτό σχέδιο διανθίστηκε και από τον εμπαιγμό της παρούσας κυβέρνησης, περί του δήθεν αγώνα της για επαναφορά της Κυριακάτικης αργίας…

Βέβαια, από την πλευρά μας ήταν εξ αρχής δεδομένο ότι τίποτε δεν επρόκειτο να μας χαριστεί ή να κερδηθεί μέσω κάποιου σωτήρα που θα έδινε τη μάχη για λογαριασμό μας ή που θα υποσχόταν να δικαιώσει τον αγώνα μας. Γι' αυτό και όλα αυτά τα χρόνια στηριχτήκαμε αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις και προσπαθήσαμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας μαζί με τους συναδέλφους μας από όλο τον κλάδο του εμπορίου και από κάθε χώρο δουλειάς και από κοινού με τον κόσμο του αγώνα μέσα και από το Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα «απελευθερωμένα» ωράρια, που δημιουργήθηκε ύστερα από σχετικό κάλεσμα του Συλλόγου μας.

Ούτε φυσικά μας είχε καθησυχάσει η απόφαση του ΣτΕ (Γενάρης 2017) περί αντισυνταγματικότητας του μέτρου των «52 Κυριακών» του 2014. Από τη μία, η μάχη των εργαζομένων για την Κυριακάτικη αργία, τόσο στο κινηματικό, όσο και στο νομικό πεδίο, δεν πρέπει να περιορίζεται σε έναν αριθμό Κυριακών (πχ. εναντίωση για τις 52 και όχι και για τις 8 Κυριακές), σύμφωνα με ό,τι μπορεί να συμφέρει μια μεγάλη μερίδα εργοδοτών (που εκφράζονται μέσα από την ΕΣΕΕ και τη ΓΣΕΒΕΕ), ούτε και να στηρίζεται σε συμμαχίες με τα κάθε είδους αφεντικά. Από την άλλη, ό,τι κερδίζουμε διασφαλίζεται μόνο μέσα από τη συνέχεια και το δυνάμωμα των αγώνων μας. Άλλωστε, το γεγονός ότι εξακολουθεί να έχει ισχύ ο νόμος για τις «8 Κυριακές», αλλά και η πρόσφατη νομοθέτηση των «32 Κυριακών»

(για την οποία επίσης έχει γίνει προσφυγή -και πλέον και εκδίκαση- στο ΣτΕ και σε μισό χρόνο αναμένεται να βγει η όποια απόφαση) αποδεικνύουν ότι η κυβέρνηση μπορεί να νομοθετεί ακόμα και κόντρα στο Σύνταγμα, του «υπέρτατου» για αυτήν νόμο.

Από την πλευρά μας, έχοντας αποφασίσει να δώσουμε συνέχεια στον αγώνα μας αυτό, προχωράμε σε απεργία στον κλάδο μας για την Κυριακή 1 Απρίλη, όπωςκαι για την Κυριακή 6 Μάη. Και κάπως έτσι είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε και για τις αμέσως επόμενες Κυριακές (Μάης-Οκτώβρης) για όσα μαγαζιά του κλάδου μας επιχειρήσουν να είναι ανοιχτά, βασιζόμενοι βέβαια στην οργή και τη θέληση για έμπρακτη αντίσταση που θα εκφραστεί από τους ίδιους τους συναδέλφους μας στα μαγαζιά αυτά. Επίσης, καλούμε την ΟΙΥΕ να κηρυξει άμεσα απεργία για τις δυο αυτές προσεχείς Κυριακές για όλο τον κλάδο του εμπορίου σε πανελλαδικό επίπεδο, ώστε να μπορεί να δοθεί η μάχη αυτή με όσο το δυνατό καλύτερους όρους, με καλή προετοιμασία και σε ευρεία κλίμακα. Παράλληλα, καλούμε το σύνολο των κλαδικών κι επιχειρησιακών σωματείων του εμπορίου να κηρύξουν απεργίες και να οργανώσουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις για τις Κυριακές που μας επιβάλλεται να πάμε για δουλειά, ώστε να δώσουμε όλοι μαζί και συντονισμένα τη μάχη αυτή.

Πίσω μας λοιπόν έχουμε πλέον έναν πολύχρονο αγώνα, με σημαντικές μάχες μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς μας, τόσο στο κέντρο της Αθήνας όσο και σε διάφορες πόλεις και γειτονιές. Με απεργίες και απεργιακές περιφρουρήσεις, παρεμβάσεις, διαδηλώσεις, αλλά και με καταστολή, διώξεις και καταδίκες. Δίνοντας το αγωνιστικό παρών κάθε φορά (...άρα και κάθε Κυριακή), που επιχειρούνταν η καταστρατήγηση των δικαιωμάτων μας. Μέσα από τον αγώνα αυτό έχουν γίνει σταθερά βήματα προς την κατεύθυνση της οργάνωσής μας, της συλλογικοποίησης των ίδιων των συναδέλφων από τον κλάδο του εμπορίου και της ανάδειξης μιας σειράς ζητημάτων (και πέραν αυτού της Κυριακάτικης αργίας) από τη σκοπιά των εργατικών συμφερόντων.

Είναι ανάγκη να αντιληφθούμε τη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας ως οι πραγματικοί παραγωγοί του πλούτου που υπάρχει γύρω μας και βασιζόμενοι στις δικές μας πλάτες και με όπλο μας την ταξική αλληλεγγύη, με τη συσπείρωσή στο Σύλλογό μας να συνεχίζουμε ολοένα και πιο δυναμικά να οργανωνόμαστε και να αντιστεκόμαστε συλλογικά μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς μας. Επίσης αναγκαίος είναι και ο συντονισμός των εργατικών σωματείων στη βάση των κοινών συμφερόντων της τάξης μας. Όπως άλλωστε και η συστράτευση του συνόλου των αντιστεκόμενων και καταπιεζόμενων κομματιών της κοινωνίαςστους ταξικούς-κοινωνικούς αγώνες καθώς και η σύνδεση των αγώνων αυτών.

Ούτε 52, ούτε 32, ούτε κι 8! Καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά! Τα εργατικά

συμφέροντα μπροστά.
Άμεση νομοθετική κατοχύρωση της Κυριακάτικης αργίας.

Δεν λείπουν οι ώρες για να ψωνίζουμε. Λείπουν τα φράγκα και οι ώρες για να ζήσουμε.

Αυξήσεις στους μισθούς - Λιγότερη δουλειά
Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σύμφωνες με τις ανάγκες μας